

В свою чергу експерти з питань генетики стверджують, що вибір статі майбутньої дитини - це в першу чергу можливість реалізації репродуктивних прав майбутніх батьків, це дозволяє створити добре сплановану сім'ю, а також виступає реальним запобіжником небажаних вагітностей та абортів. У контраргументацію до тверджень про те, що сама процедура впливу на стать майбутньої дитини є небезпекою для здоров'я майбутньої матері та самої дитини, генетики наголошують, що зокрема цитометрія (один з найпоширеніших методів вибору статі до зачаття) пройшла випробування MicroSort, які показують, що рівень вад розвитку серед дітей, зачатих за допомогою цієї технології, подібний до показників у загальній популяції.

Таким чином, про тотальну заборону вибору статі майбутньої дитини можна казати як про пряму перешкоду у реалізації репродуктивних прав людини. У випадках обмеженої заборони слід наголосити на тому, що законодавче розмежування того, що вважається «медичною причиною», як правило, надто жорстке у більшості країн. Здебільшого законодавчі акти у своїх нормах містять посилення на конкретну категорію моногенетичних захворювань, що є дуже проблематичним, позаяк кожен випадок потребує індивідуального розгляду. Такі вузькі норми породжують подальші проблеми для судового регулювання питань, чи законною буда відмова у застосуванні методів вибору статі майбутньої дитини у тому чи іншому випадку.

ФІНАНСОВА СТІЙКІСТЬ БАНКУ: ЧИННИКИ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

С.О. Домбровська, канд. екон. наук, старший викладач

В.В. Тодорук, студентка 41 групи

факультету фінансів та банківської справи

Одеський національний економічний університет, Одеса

Питання забезпечення фінансової стійкості банків особливо актуальне в умовах сучасної глобалізації фінансових ринків. Стабільність діяльності банків забезпечує ефективну роботу всієї банківської системи, тому фінансова стійкість і міцний розвиток мають бути як короткостроковими планами, так і стратегічними завданнями. Ефективне функціонування, адекватне збільшення фінансових ресурсів та раціональне управління капіталом дають змогу забезпечити належний рівень фінансової стійкості.

Фінансова стійкість становить якісну ознаку фінансового стану банківської установи, тобто достатність, збалансованість та оптимальне співвідношення фінансових ресурсів та активів при збереженні належної ліквідності, платоспроможності та прибутковості, а також мінімізації ризиків. Але не буває банків, які є абсолютно фінансово стійкими, про кожен банк має прагнути до покращення власного фінансового стану, що позитивно вплине на рівень фінансової стійкості в усьому банківському секторі [1, с. 184].

При оцінці середовища банку важливо враховувати фактори впливу мікро- та макросередовища, організаційно-технічні і фінансові фактори, що впливають на фінансову стійкість банку.

Фактори зовнішнього середовища (світова економічна кон'юнктура, загальна політична стабільність, міжнародний інвестиційний статус країни, орієнтація на міжнародні стандарти та стан технологічного розвитку у фінансовому секторі) набувають все більшого значення в інтеграції банків у світовий фінансовий сектор. Загалом фінансова стійкість банків залежить від динамічних процесів, що відбуваються на національному рівні, зокрема політичних, соціальних та економічних факторів, які призводять до блокового розмежування факторів макросередовища. До них слід віднести стабільність внутрішньополітичної ситуації в країні, правовий захист, демографічний стан країни, рівень фінансової грамотності, культуру, довіру населення, рівень матеріального та соціального забезпечення населення. Враховуючи, що на фінансову стійкість банку можуть впливати зовнішні та внутрішні фактори середовища, проілюструємо їх (див. рис.).

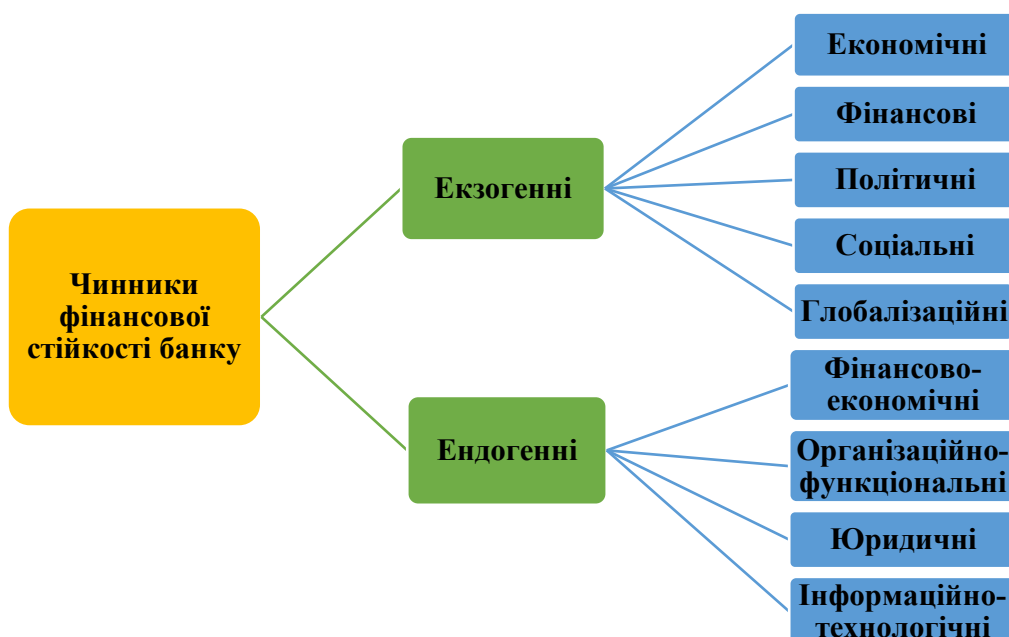

Рис. Чинники, що впливають на фінансову стійкість банку [2]

Серед екзогенних факторів важливими є економічні та глобалізаційний чинники. Загальна економічна ситуація визначається станом платіжного балансу країни, інвестиційним середовищем, реальною економікою, розміром тіньової економіки, рівнем оновлення виробничих потужностей. Глобалізація економіки призвела до виникнення глобалізованого фінансового ринку, а розповсюдження кризи значно прискорилося, і можливість цього впливу на світові ринки для фінансової стійкості українських банків є дуже високою.

На фінансову стійкість впливають попит і пропозиція грошей, рівень інфляції та інфляційні очікування, вартість і графік погашення державного боргу, рівень доходів на ринках цінних паперів, курси національної валюти, емісія валюти та монетарна політика. Важливість політичних факторів полягає у створенні середовища, сприятливого для розвитку банківської галузі, рівних правил гри на фінансовому ринку та ефективної законодавчої бази. Безсумнівно, що фінансова стійкість у банківському секторі не може бути досягнута без соціальної стабільності та відповідної соціальної політики уряду.

Ендогенні фактори фінансової стійкості мають включати чинники, що пов'язані з ефективним управлінням активами та пасивами банку, ліквідністю

та адекватною капіталізацією, організацією та функціями (включаючи рівень управління банком, якість стратегії банку, професійні навички). Інформаційно-технологічні фактори відіграють ключову роль у забезпеченні фінансової стійкості сучасних банків – програмне забезпечення, наявність платформ інтернет- та мобільного банкінгу, системи захисту даних тощо.

Аналіз фінансової стійкості банку вимагає використання різноманітних методів обробки інформації, при цьому необхідно сформулювати систему показників для характеристики банківської діяльності, оцінити фактори впливу та причини їх зміни, виявити та виміряти взаємозв'язок між ними.

Основними об'єктами аналізу фінансової стійкості банку є: показники формування капіталу банку та його структури; якість активів; показники прибутковості банку, за якими можна оцінити ефективність його роботи; показники ліквідності та платоспроможності банку, що характеризують його фінансову стійкість; темпи зростання банку і різноманітні ризики, що впливають на банківську діяльність.

Динамічні зміни на ринках, загострення конкуренції і поглиблення криз в економіці та банківській системі провокують необхідність провести поглиблену оцінку фінансової стійкості банків та знайти шляхи її підвищення. Оцінка фінансової стійкості є досить складним і не завжди надійним процесом, оскільки вимагає визначення найбільш реалістичної діяльності установи, водночас важливо відзначити нестабільну макроекономічну ситуацію в Україні.

Забезпечення середньострокової фінансової стійкості банку піддається негативним зовнішнім ефектам, тому ефективність ресурсної політики банку та внутрішніх процедур управління активами та ризиками є важливою. Подальші дослідження перспектив забезпечення фінансової стійкості українських банків пов'язані з пошуком шляхів підвищення капіталізації банків, особливо малих і середніх, шляхів зміни депозитної та кредитної політики, залученню клієнтів та підвищення конкурентоспроможності банків на фінансовому ринку.

Підсумовуючи, можна сказати, що аналіз факторів, що впливають на фінансову стійкість банку, свідчить про покращення структури факторів впливу та середовища. Останній слід розглядати як єдину систему, яка покращить якість управління фінансовою стійкістю банків у динамічному економічному середовищі [3, с. 122].

Наразі є чинники, які загрожують фінансовій стійкості комерційних банків – це надання клієнтам недостовірної інформації, недосконалість структур, що відповідають за зовнішню та внутрішню безпеку банківських установ, недооцінка кредитного ризику, недосконалість системи підбору персоналу. Тому лише ті банки, які вчасно виявляють загрози та готові до них, можуть ефективно працювати та забезпечувати високий рівень фінансової стійкості.

Список використаних джерел

1. Черничко С.Ф., Черничко С.С., Пелехач І.І. Банківський сектор економіки України: огляд основних тенденцій і перспектив розвитку. *Науковий вісник Мукачівського державного університету. Серія: Економіка*. 2017. Випуск 2(8) С. 182-189.
2. Гарбар Є.С. Фактори впливу на фінансову стійкість банку в умовах нестабільного економічного середовища. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: «Економіка»*. Випуск 1(45). Т. 1. 2015. С. 184-187.
3. Герасимович А.М., Алексеєнко І.М., Парасій-Вергуленко І.М. Аналіз банківської діяльності : підручник. Київ : КНЕУ, 2004. 600 с.

УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОМ ПІДПРИЄМСТВА

М. В. Мельнікова, магістрант кафедри обліку і фінансів

Т. В. П'ятак, кандидат технічних наук, професор

Національний технічний університет